

OKÓLNİK 8/1926.

Od dnia 29 września do 2 października r. b. obradował w Budapeszcie Kongres *Międzynarodowego Związku Właścicieli Hotelów*. Na Kongresie tym właściciel hotelu „Schweitzerhof” w St. Moritz p. Ad. G. Angst referował o *sprawie napiwków*. Na samym początku referent dał ilustrację historyczną o rozwoju i fazach, jakie przeszła ta tradycja napiwków i poglądy różnych sfer w różnych czasach na tę sprawę. W dalszych swoich wywodach referent powiedział: Aczkolwiek nie tak łatwo jest znieść napiwki, jednak powinno być ogólnem życzeniem,

by zamienić obecny system napiwkowy — na system procentowy. Trzeba będzie dużo odwagi, by wprowadzić reformę procentową, na odwagę tę trzeba się zdobyć, bo reforma ta wiele wpłynie na powagę organizacji i zawodu. Dla gościa zniesienie tej plagii napiwkowej oznaczać będzie wielką ulgę, bo ona wyzwoli od więzów samowolnego lub niesamowolnego niewolnictwa. Plaga napiwkowa dawno byłaby zniesiona, gdyby właściciele, hotelarze — od dawna mieli tyle taktu i talentu, aby wejść w położenie podróżnych i gości i tyle rozumu, by przeciwstawić się energicznie tym wszystkim nadużyciom i z czasem je zupełnie wykorzenić.

Z życia organizacji pracowniczych zagranicą

Genewa. Międzynarodowy Urząd pracy w Genewie, zbiera dane, dotyczące warunków pracy młodocianych (*piccolo, boys, etc.*) zatrudnionych w hotelach, varietes, restauracjach lub innych zakładach rozrywkowych.

Polożenie tych młodocianych, będzie przedmiotem obrad komisji dla ochrony młodocianych przy Lidze Narodów.

Szwajcaria. Szwajcarski Komitet Wykonawczy dla reformy napiwków, wystosował do członków pokrewnych rad zawodowych okólnik, podkreślający konieczność zniesienia napiwków.

Zebraniu związkowemu przy Radzie Narodowej, złożono odpowiedni projekt ustawy o zniesieniu napiwków. (U nas inaczej, Związek walczy, a rząd nie reaguje). *)

Norwegja. Dawniejsze odrębne organizacje pracowników restauracyjnych i hotelowych rozbiły się. Utworzono nową Centralę zawodów połączonych, która zgłosiła akces do krajowej organizacji rad Związków Zawodowych.

Francja. Począwszy od roku 1906 obowiązuje prawo, że pracownicy gastronomiczno-hotelowi, również mają korzystać z jednego dnia wypoczynkowego.

Żaś od roku 1923, 8 godzinny dzień pracy jest dla nich ustawowo regulowany.

Obydwie te ustawy, zostają przez wielu przedsiębiorców gastronomiczno-hotelowych zupełnie zignorowane. Wobec tego nasi koledzy interpelowali u Ministra Pracy, który ze swej strony przyrzekł pomóc i podjąć odpowiednie kroki. Koledzy ponawiają w tym kierunku zażalenia i zwracają uwagę na coraz częstsze uchylanie się przedsiębiorców od odnośnych przepisów. Obecnie francuska organizacja, opracowała program działalności obejmując następujące żądania.

Wprowadzić w życie obowiązującej ustawy socjalnej, jak to: ochrona zdrowia, jeden dzień wypoczynkowy w tygodniu, 8-mio godzinny dzień pracy, ewentualnie 12 godzinny wypoczynek bez przerwy, zakaz jakiegokolwiek prywatnego pośrodkowania pracy, uzyskanie prawnopublicznych, równomiernych wykazów pracy, doprowadzenie do skutku systemu procentowego, gwarancje minimum płacy przez przedsiębiorców, skasowanie wszelkich

robót, czyszczenia naczyń, nie wchodzących w zakres ich pracy i zawodu.

Belgja. Celem korzystania z kasy ubezpieczeniowej dla sierot i wdów po zmarłych członkach, belgijska organizacja, uchwaliła, pierwszą składkę za rok 1926, od każdego członka w wysokości 300 franków, wnieść na fundusz kasy związkowej.

Ponieważ zatrudnianie kelnerki po północy, jest ustawowo zakazane, lecz zakaz ten w wielu wypadkach nie jest stosowany, w związku więc z tem organizacja belgijska zmuszona była interwenjować przeciwko temu stanowisku przedsiębiorców, skutkiem czego skrupulatniej zastosowują się przedsiębiorcy do tego rozporządzenia.

Drakońska ustawa, że kelner jest odpowiedzialny za kasowanie podatku luksusowego doprowadziła do tego, że ostatnio kelner pewnego przedsiębiorstwa został ukarany 10.000 franków. Za interwencją organizacji rozporządzenie to zostało cofnięte, a odpowiedzialność ponoszą przedsiębiorcy.

Ostatnio został wprowadzony system zamykania zakładów o godz. 1 w nocy. Dotychczas zamykano o godz. 3 w nocy. Tylko wyjątki, jak to: Ostenda, Blankenberinge i Spa, otrzymały zezwolenie policyjne zamykania zakładów o godz. 3 w nocy.

Anglja. Obecnie w Anglii nie ma żadnego Związku pracowników gastronomiczno-hotelowych. Nieznaczna liczba kelnerów i kuchmistrzy należy do „Trade Union”, dlatego też pracownikom naszej branży jest bardzo trudno do uzyskania polepszenia swego bytu. Zatrudnienie kobiet we wszystkich zakładach jest popularnem. Ostatni Minister Pracy wydał zakaz przyjazdu obcokrajowców do kraju, warunek jeden jest dopuszczalny, o ile pracownik z tej branży otrzyma w innym kraju odpowiednią pracę i w takich wypadkach zamiana jest dozwolona.

Austrja. W ostatnim miesiącu została podjęta akcja w sprawie poprawienia warunków płacy. W różnych przedsiębiorstwach gastronomiczno-hotelowych, wszystkie zakłady w Wiedniu podpisały ugodę. Tylko dwie firmy, jak to: „Kursalon” 150 pracowników, i „Kramslener” 100 pracowników nie podpisały umowy i pracownicy tych dwóch firm przystąpili do strajku. Opór gospodarzy został złamany i „Kursalon” w przeciągu 3-ch dni podpisał umowę, a „Kramslener” w przeciągu 6-ciu godzin.

*) Przyp. Red.